

0126-1. W żłobie leży

Melodia I

t.: ks. P. Skarga, XVII w., m.: Miod.

W żło-bie le - ży, któż po - bie - ży ko - lę - do - wać Ma - le - mu,
 Je - zu - so - wi Chry - stu - so - wi, dziś nam na - ro - dzo - ne - mu
Pa - stu - szko - wie, Je - mu wdzięcznie
 Pa - stu - szko - wie, przy - by - waj - cie, Je - mu wdzię - cznie
 przy - gry - waj - cie, Ja - ko Pa - nu na - sze - mu.

2. My zaś sami z piosneczkami * Za wami pośpiewamy,
 A tak Tego Maleńkiego * Niech wszyscy zobaczymy:
 Jak ubogo narodzony, * Płacze w stajni położony,
 Więc Go dziś ucieszymy.
3. Naprzód tedy niechaj wszędy * Zabrzmi świat w wesołości,
 Że posłany nam jest dany * Emmanuel w niskości.
 Jego tedy przywitajmy, * Z Aniołami zaśpiewajmy:
 Chwała na wysokości!
4. Witaj Panie, cóż się stanie, * Że rozkosze niebieskie
 Opuściłeś, a zstąpiłeś * Na te niskości ziemskie?
 Miłość moja to sprawiła, * Że człowieka wywyższyła
 Pod nieba empirejskie”.
5. Przecz w żłobeczku, nie w łódeczku, * Na siankuś położony,
 Precz z bydlęty, nie z panięty * W stajni jesteś złożony?
 “By człek sianu przyrównany, * Grzesznik bydlęciem nazwany
 Przeze Mnie był zbawiony”.
6. Twoje państwo i poddaństwo * Jest świat cały, o Boże!
 Tyś polny kwiat, czemuż Cię świat * Przyjąć nie chce, choć może?
 “Bo świat doczesne wolności * Zwykł jest kochać, Mnie zaś w złości
 Ściele krzyżowe łoże.